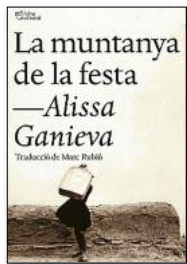

Accents

▶ LLIBRES

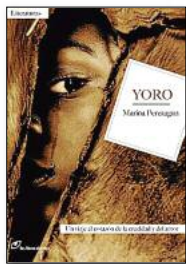

ALISSA GANÍEVA La muntanya de la festa

L'ALTRA EDITORIAL, 280 PÀGINES

La inacció comporta conseqüències

▶ En Xamil, un periodista jove de Makhatkàl no sembla estar preocupat davant dels rumors que corren que el govern rus està construint un mur per separar les zones musulmanes del Caucas de la resta de Rússia. Ell voldria seguir amb la seva vida com si no passés res, però la inquietud s'escampa i la tensió creix, i quan comença a córrer la sang el jove ja no pot ignorar la violència. | **DdG.**

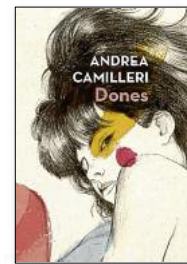

MARINA PEREZAGUA Yoro

LOS LIBROS DEL LINCE, 320 PÀGINES

Els grans crims de la humanitat

▶ És la història d'una dona que lluita contra el món, i que aconsegueix vèncer, però pagant un preu molt alt. La protagonista confessa que ha comès un crim. Des d'Hiroshima en el dia de la bomba atòmica, fins a les mines de coltan i urani a l'Àfrica, passant per Nova York i el Japó. La història recorre en to reivindicatiu alguns dels grans horrors de la història del món. | **DdG.**

ANDREA CAMILLERI Dones

BROMERA, 184 PÀGINES

Homenatge a l'univers femení

▶ Trenta-nou dones, descrites a través de la mirada d'un home apassionat i seguidor de la bellesa, protagonitzen aquest llibre únic. Una obra que barreja el retrat de personatges com Carmen de Bizet o Antigona i les gestes èpiques d'heroïnes com Helena de Troia i Joana d'Arc amb les aventures sicilianes de la joventut i els records que li porta Elvira. | **DdG.**

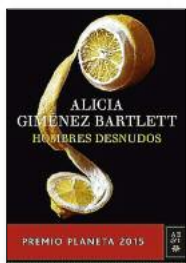

SVETLANA ALEKSIÉVITX La guerra no tiene rostro de mujer

DEBATE, 368 PÀGINES

El testimoni de les combatents soviètiques

▶ Un milió de dones va combatre a les files de l'Exèrcit Roig durant la Segona Guerra Mundial. Aquest llibre reuneix els records de centenars d'elles, dones que van ser franc-tiradores, van conduir tancs o van treballar en hospitals de campanya. Aquesta no és una història de la guerra, ni dels combats, és la història d'homes i dones en guerra. | **DdG.**

ALICIA GIMÉNEZ BARTLETT Hombres desnudos

PLANETA, 480 PÀGINES

La guanyadora del premi Planeta 2015

▶ Ningú pot imaginar fins a quin punt els temps convulsos són capaços de convertir-nos en qui ni tan sols imaginem que podríem arribar a ser. Aquesta és una novel·la sobre el present, on homes en la trentena perden la feina i poden acabar fent striptease en un club, i on cada vegada més dones prioritzen la seva carrera professional sobre qualsevol compromís sentimental o familiar. | **DdG.**

RICHARD HARDING DAVIS En la niebla

ARDICIA EDITORIAL, 100 PÀGINES

Un trencaclosques cobert de boira

▶ Just la nit anterior a la gran boira que va cobrir Londres el 1897 cinc homes es reuneixen a The Grill, un dels clubs més exclusius de la capital. Intenten unir el trencaclosques que suposa un misteriós assassinat doble. Els protagonistes són un infatigable detectiu de Scotland Yard, una princesa russa amb passat tèrbol i un explorador que tothom donava per mort. | **DdG.**

Els més venuts

FICCIO EN CATALÀ

1?

Vae Victus
ALBERT SÁNCHEZ PIÑOL
LA CAMPANA

2?

El papir del Cèsar
GOSCINNY
SALVAT

3?

L'últim Adéu
KATE MORTON
ROSA DELS VENTS

4?

La maledicció dels Palmisano
RAFEL NADAL
COLUMNNA

NO-FICCIO EN CATALÀ

1?

Prou!
PILAR RAHOLA
LA MAGRANA

2?

Otegi, la força de la pau
ANTONI BATISTA
LA CAMPANA

3?

Temps de segona mà. La fi de l'home roig
S. ALEKSIÉVITX
RAIG VERD

4?

Sucs verds
CARLA ZAPLANA
COSSETÀNIA

LA CONFECCIÓ D'AQUEST LLISTAT HA ESTAT POSSIBLE GRÀCIES A LA COL·LABORACIÓ DE LA LLIBRERIA GELI DE GIRONA

FICCIO CASTELLÀ

1?

Vae Victus
ALBERT SÁNCHEZ PIÑOL
LA CAMPANA

2?

Los besos en el pan
ALMUDENA GRANDES
PLANETA

3?

El secreto de la modelo extraviada
EDUARDO MENDOZA
SEIX BARRAL

4?

Hombres desnudos
ALICIA GIMÉNEZ BARTLETT
PLANETA

5?

Pídeme lo que quieras y yo te lo daré
MEGAN MAXWELL
PLANETA

NO-FICCIO CASTELLÀ

1?

Los supervivos de 2016
JOAN C. MARTIN
LIBROS DEL LINCE

2?

La magia del orden
MARIE KONDO
AGUILAR

3?

Una vida en movimiento
OLIVER SACKS
ANAGRAMA

4?

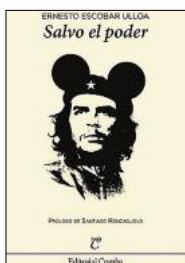
Valió la pena
JORGE DEZCALLAR
PENÍNSULA

5?

El libro prohibido de la economía
F. TRIAS DE BES
ESPASA CALPE

Amb la guerra i la literatura a l'ADN

«**SALVO EL PODER**» ▶ EL PERIODISTA I ESCRIPTOR PERUÀ ERNESTO ESCOBAR ULLOA TRACTA, MITJANÇANT UNA SÈRIE DE RELATS DE FICCIO, LA HISTÒRIA D'AMÈRICA LLATINA, REFLEXIONANT SOBRE LA POLÍTICA, EL TERRORISME O EL PAPER DE LA PREMSA

ERNESTO ESCOBAR ULLOA
«**Salvo el poder**»
EDITORIAL COMBA
107 PÀGINES

«Excepte el poder, tota la resta és il·lusió», deia Lenin i és en aquesta il·lusió, que connecta la història del Perú des de la seva colonització fins a les guerres de Sendero Luminoso, que l'escriptor Ernesto Escobar Ulloa (Lima, 1971) desplega amb destresa literària els relats de «Salvo el poder». Com si busqués contradir Lenin, ficcions (il·lusions) que salten la trinxera de la «versió oficial» en potents i magnètiques narracions.

MATÍAS CROWDER

■ Els peruans nascuts els anys 70 van créixer entre les bombes, els segrestos, les apagades. Hi havia una guerra allà fora que es cobraria la vida de més de setanta mil persones. Però la guerra no es limitava només al front de batalla, on prevalien les veus dels fusells. A la ciutat on creix l'autor, la guerra també és la pobresa a la qual remet, l'absència de futur, l'exili, la fallida i la corrupció d'un Perú que no aixeca el cap.

«No escric sobre terrorisme perquè em sembli bonic o perquè vulgui vendre més, escric sobre mi. Les experiències centrals de la meua vida les vaig tenir en aquest context. Està al meu ADN», comenta l'autor. «Parlo del terrorisme des de la meua experiència. Estic viu per explicar-

ho, com a individu i com a escriptor. D'això tracten alguns contes, no parlo de batalletes, les víctimes realment no volen explicar la seva experiència, perquè suposa revivre-les. Com a escriptor només puc fer ficció. És el que fa aquest llibre, fabular, mitificar, visitar fets des de la literatura.»

Els relats que conformen *Salvo el poder* reflexionen sobre la política, el terrorisme, la història i el paper de la premsa. Expliquen la mort del Che Guevara com a dictador de Bolívia, el testimoni d'un conseller presidencial d'un líder peruà, la condecoració del futur líder de Sendero Luminoso per Mao Tse Tung o el moment en què un jugador de pòquer es rebel·la.

Escobar Ulloa es refereix així a aquella literatura que posa davant dels ulls del lector les coses que no volem veure. De les quals evitem ser conscients. «Entenc l'escriptura com una entitat sobirana que no s'ha d'ajustar a allò científic o racional, les seves arelles estan en el mite, i el mite sempre comporta una mica de misteri i desassossec», assegura l'escriptor. «El relat ha de generar les seves pròpies regles fins al punt que ni l'autor pugui controlar-les. Crec que això desestabilitza i qüestiona. Si la literatura no desestabilitza, no està complint el seu paper. T'ha de fer-te mirar de nou al teu voltant».

Ernesto Escobar Ulloa.

Periodista cultural i editor entre altres publicacions de *Barcelona Review*, Ernesto Escobar Ulloa ha canviat de bàndol, almenys en aparença. D'entrevistador d'escriptors, matèria en la qual s'especialitza, a escriptor. «Sempre he escrit», comenta. «Mai no he deixat d'escriure. Per això no hi ha hagut un canvi. Tampoc deixaré de fer periodisme. Es pot dir que sóc un escriptor tardà. M'hauria agradat publicar abans, però millor que no, ara estaria fent qualsevol cosa per esborrar el meu passat, com algun dels meus personatges».

Un dels millors relats del llibre descriu un Che Guevara encara amb vida que governa Bolívia. Escobar Ulloa assegura que la seva història podria haver estat de moltes altres maneres: «vaig imaginar un Che que va sobreviure a l'emboscada a Bolívia, però ho vaig fer a partir de la seva pròpia biografia. És un Che dolgut per la guerra i les conspiracions i que entén que l'única manera de consolidar la victòria és l'aïllament. Es converteix en un dictador sense opulència, sense culte a la personalitat, sense estàtues, portant a la pràctica una utopia a marxes forçades».

Una altra història en clau de ficció, la trobada entre Mao i Abimael Guzmán, líder de Sendero Luminoso, sembla també voler recrear el que va poder haver estat. «M'atrau de la història tot el que queda a l'ombra. Quan un veu la foto de Sartre i Simone de Beauvoir conversant amb el Che es pregunta què es van dir, de què van parlar. Quan Abimael Guzmán va ser capturat va demanar a la policia que no li requisessin la insígnia que portava a la solapa, perquè la hi havia posat Mao. «No m'interessa insistir en la versió del boig, del líder messiànic, sinó parlar del Guzmán que tots els peruans portem dins, ple de ressentiment, de complexos vergonyants, autoritari, manipulador i masclista».